

קיצור הדף היומי

יום שישי, ט"ו באדר ב' תשפ"ב
יבמות • יא

צרת סוטה

מרב: **צרת סוטה אסורה** ופטורה מחליצה, 'טומאה' כתיב בה כעריות. והך דיבום או חליצה של הניסת ובא בעלה פוטר צרתה - בסוטה דרבנן והך נכנסה עמו לסתר אסורה לביתה, ואם מת חולצת - בסוטה ספק. ויקשה ע"ז: דריב"כ להחזיר גרושתו **שנישאת** - אסור, **שנתארסה** - מותר, ד'אחרי אשר הוטמאה', וחכ"א: זו וזו אסור, ו'הוטמאה' לסוטה שנסתרה דספק! - נסתרה היינו נבעלה, ואף שכבר כתוב 'והיא נטמאה' - ללאו.

צרת מחזיר גרושתו לריב"כ ולרבנן

ר"י מר"ש: המחזיר גרושתו משניסת ומת, **צרתה מהו?**

א. לריב"כ ודאי צרתה כמותה ופטורה, ד'טומאה' - בה נכתב, ו'תועבה היא' - למעט בניה ולא את צרתה.

והאיבעיא לרבנן אף ד'טומאה' - בסוטה, אינו יוצא מידי פשוטו? ב. א"ד: לרבנן ודאי כיון שנעקר נעקר דבסוטה מיירי, ומתייבמת, והאיבעיא לריב"כ אף ד'טומאה' נכתב בה, שמא מיעט 'תועבה היא' - ולא צרתה ומתייבמת, או ד'היא' למעט בניה אבל צרתה 'תועבה'? ומוכיח: היתה אחת כשרה ואחת פסולה [והיינו פסולה לו]:

אם חולץ - חולץ לפסולה, ואם מייבם - מייבם לכשרה, **והיינו** שהחזיר אחיו גרושתו וקתני 'מייבם לכשרה' דצרה מותרת, ודחינו: פסולה **לעלמא**, ומשמיע לא ישפוך מימיו כשאחרים צריכים. ומוכיח: המחזיר גרושתו שנשאת - היא וצרתה חולצת דצרה אסורה, ודחינו: **אימא** 'היא חולצת, צרתה או חולצת או מתייבמת'.

א. וכע"ז בעי רי"ז: **צרתה מהו?**

היא גופא - **ק"ו** - במותר לה אסורה כ"ש באסור לה! והאיבעיא על צרתה, אם אלים ק"ו למידחי צרה?

ב. א"ד: המחזיר גרושתו משניסת ומת, **היא מהי?**

צרתה - **פשיטא** - דלא אלים ק"ו למידחי צרה!

והאיבעיא עליה, אם אלים ק"ו במקום מצוה?

ומוכיח: משתי המשניות הנ"ל להתיר צרה ולאסור, ודחינו: כנ"ל, אבל **היא גופא** - יש להוכיח מברייתא שניה לאסור.

פורים שמח. וישר כח לעוסקים במלאכת הקודש. בהפצת הכתבים והרבצת התורה.